

Ветерани побажали: «Нехай ніколи не буде війни!»

– Немає, мабуть, в Україні сім'ї, в якій би у роки Великої Вітчизняної війни не загинули родичі чи близькі. Тому пам'ять про той дуже важкий, але і дуже героїчний час необхідно передавати наступним поколінням, бо без

минулого немає майбутнього, – на цьому наголосив виконуючий обов'язки начальника головного управління Пенсійного фонду в області Юрій Шарпінський, вітаючи під час урочистостей, що відбулися в управлінні, з Днем Перемоги працівників управління та почесних гостей – ветеранів війни Микиту Афанасійовича Наконечного та Валентину Семенівну Долженко.

Микита Афанасійович – фронтовик, інвалід війни, кадровий офіцер, пройшов війну танкістом, згодом служив у танкових та ракетних військах стратегічного призначення. Нагороджений медаллю «За відвагу», двома орденами Червоної Зірки, орденом Вітчизняної війни, орденом Богдана Хмельницького та рядом інших нагород.

Про Валентину Семенівну можна, без перебільшення, сказати, що її дитинство обпалене війною. Не раз потрапляючи у гестапівські облави, п'ятирічною дівчинкою разом з матір'ю, дивом unikнувши вірної смерті як членів партизанської родини, вона опинилася в партизанському загоні імені Ворошилова, командиром якого був її батько Семен Іванович Долженко і де воювали двоє братів – Анатолій та Юрій. Війна пройшла чорним смерчем по їхній родині (як і по сотнях тисяч інших): найстарший брат загинув у боях під Берліном, двоє молодших – при визволенні Кіровоградщини.

Микита Афанасійович Наконечний та Валентина Семенівна Долженко поділилися своїми споминами про війну, згадали і важкі, і світлі моменти, коли навіть у найтяжчих ситуаціях поруч опинялися люди, які ризикували власним життям, але не зрадили. Найголовніше, що побажали сивочолі ветерани і нинішньому, і всім наступним поколінням: нехай ніколи не буде війни, а сльозах на очах у людей з'являються лише від радості!

Юрій Шарпінський вручив Микиті Афанасійовичу Наконечному та Валентині Семенівні Долженко Почесні грамоти головного управління за проявлену мужність, незламну волю та ратні подвиги у трудовому житті. А Валентина Семенівна у відповідь подарувала колективу головного управління книгу «Юність опалена війною» про часи війни на Кіровоградщині та її героїчних визволителів.